

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
Z pocztą: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie
drukiem garmont, 7 cen-
tów od wiersza — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Cześć urzędowa.

Obwieszczenie.

Dnia 30. kwietnia r. b. odbyło się XV. losowanie obligacyi lwowskiego funduszu indemnizacyjnego, i wyciągnięto następujące kategorie obligacyi i numera:

- 20 sztuk po 50 złr. m. k. z kuponami:
Nr. 415, 873, 1037, 1059, 1377, 1394, 1633, 2028, 2081, 2124, 2141, 2454, 3638, 3196, 4358, 4562, 4786, 5192, 5195, 5605.
- 119 sztuk po 100 złr. m. k. z kuponami:
Nr. 183, 1135, 1405, 1947, 2355, 2472, 2892, 3245, 3336, 3455, 3474, 4067, 4206, 5407, 5612, 5638, 5693, 5880, 6073, 6391, 6313, 6765, 7651, 8127, 8315, 8328, 8929, 8949, 10396, 10426, 10647, 10862, 11130, 11363, 11414, 11621, 12129, 12241, 12273, 12451, 13195, 13269, 13393, 13420, 13457, 13645, 14163, 14666, 14864, 15231, 15311, 15533, 15671, 16204, 16282, 16527, 17120, 17179, 17937, 18137, 18636, 18704, 18776, 18830, 19322, 19371, 19399, 19422, 19568, 20340, 20342, 20431, 20493, 20714, 20723, 20766, 20838, 21303, 21514, 22094, 22485, 22499, 22800, 22967, 23045, 23401, 23502, 23526, 23762, 23972, 24128, 24259, 24765, 24877, 24927, 25053, 25098, 25107, 25298, 25374, 25398, 25886, 25918, 25931, 26062, 26945, 27282, 27734, 27856, 27889, 28291, 28383, 28425, 28851, 29668, 29784, 29880, 30122.
- 33 sztuk po 500 złr. m. k. z kuponami:
Nr. 172, 502, 1065, 1256, 1822, 2100, 2188, 2343, 2545, 2961, 2997, 3121, 3529, 3733, 3925, 3973, 4373, 4423, 5172, 5280, 5298, 5388, 5986, 6041, 6066, 6148, 6230, 6345, 6542, 6700, 6763, 7379, 7480.
- 136 sztuk po 1000 złr. m. k. z kuponami:
Nr. 513, 940, 988, 1343, 1494, 1501, 1513, 1610, 1613, 1614, 1696, 1790, 1804, 1890, 2119, 2199, 2472, 2582, 2622, 2737, 2759, 3036, 3886, 4124, 4443, 4463, 4817, 5095, 5116, 5237, 5307, 5331, 5391, 5528, 5609, 5662, 5835, 5905, 6133, 6181, 6702, 6786, 6887, 7017, 7023, 7102, 7408, 7854, 7991, 8222, 8448, 8486, 8534, 9164, 9325, 9590, 9591, 9704, 9828, 9934, 10047, 10464, 10556, 10557, 10606, 10649, 10708, 10768, 10941, 11009, 11354, 11438, 11751, 11858, 12020, 12138, 12308, 12415, 12503, 13078, 13312, 13402, 13434, 13501, 13901, 13928, 13966, 14089, 14630, 14645, 14774, 15352, 15486, 15497, 15751, 15841, 16191, 16278, 16343, 16651, 16853, 17077, 17138, 17184, 17381, 17578, 18003, 19210, 19446, 19479, 19678, 19955, 20230, 20445, 20459, 20824, 20904, 21358, 21676, 21881, 22056, 22412, 22472, 22597, 22608, 22756, 22952, 23444, 23547, 23568, 23782, 24024, 24167, 24345, 24465, — 7554 z częściową kwotą 300 złr. m. k.
- 11 sztuk po 5000 złr. m. k. z kuponami: Nr. 155, 177, 182, 512, 737, 981, 1160, 1301, 1451, 1563, 1653.
- 8 sztuk po 10.000 złr. m. k. z kuponami: Nr. 4, 239, 747, 1181, 1207, 1348, 1355, 1395.
- 26 sztuk lit. A: Nr. 216 à 100 złr., nr. 222 à 100 złr., nr. 411 à 150 złr., nr. 547 à 400 złr., nr. 1897 à 3400 złr., nr. 1947 à 2120 złr., nr. 2218 à 260 złr., nr. 2906 à 50 złr., nr. 4051 à 200 złr., nr. 4124 à 7120 złr., nr. 4511 à 570 złr., nr. 4556 à 3000 złr., nr. 4584 à 100 złr., nr. 4738 à 50 złr., nr. 5184 à 50 złr., nr. 5298 à 100 złr., nr. 5497 à 260 złr., nr. 5572 à 50 złr., nr. 5951 à 50 złr., nr. 6134 à 13.250 złr., nr. 6170 à 700 złr., nr. 6199 à 2800 złr., nr. 6301 à 18.200 złr., nr. 6338 à 600 złr., nr. 6477 à 50 złr., nr. 6545 à 50 złr.
- Cała wylosowana suma wynosi 354.030 złr. mon. konw. albo 371.731 złr. 50 c. w. a.
- Powyższe obligacje wypłacane będą gotówką w przypadających za to w austriackiej walucie kwotach, zaczawszy od 1. października 1865 roku w c. k. kasie funduszu indemnizacyjnego we Lwowie z zachowaniem istniejących w tej mierze przepisów.
- W ciągu miesięcy lipca, sierpnia i września 1865 będzie bank narodowy w Wiedniu.
- Przy tej sposobności przyponina się także właścicielom niżej wymienionych w latach 1858, 1859 1860, 1861, 1862, 1863 i 1864 wylosowanych, a dotąd do spłacenia nie podanych obligacyi indemnizacyjnych, jako to:
- Na 50 złr. m. k. z kuponami:
Z roku 1860: nr. 914, 3642, 5868, 4067.
Z roku 1861: nr. 33, 2388, 3105, 3502, 4097, 4612.
Z roku 1862: nr. 570, 767, 3116, 3815.

- Z roku 1863: nr. 163, 186, 1198, 1928, 2148, 2264, 2439, 3459, 3957, 3983, 4487, 4554, 5148.
- Z roku 1864: nr. 125, 172, 453, 1170, 3092, 3220, 3654, 4860.
- Na 100 złr. m. k. z kuponami:
Z roku 1858: nr. 979, 5875, 16.291.
Z roku 1859: nr. 3674, 5246, 7143, 15.334.
Z roku 1860: nr. 2145, 6164, 10.601, 11.590, 12.475.
Z roku 1861: nr. 15.935, 18.716, 19.890.
Z roku 1862: nr. 3027, 7001, 8064, 9433, 13.038, 15.389, 18.382, 20.281, 21.740.
Z roku 1863: nr. 2249, 2622, 3930, 5132, 5353, 5403, 5513, 7473, 7588, 8330, 8933, 9559, 9749, 9830, 10.035, 11.145, 12.063, 12.477, 13.333, 13.987, 14.473, 14.521, 14.531, 15.441, 16.075, 16.478, 16.550, 16.712, 18.826, 19.034, 19.726, 19.736, 21.026, 21.256, 24.034, 24.474, 24.641, 25.260, 25.620, 25.759, 25.922, 26.514.
Z roku 1864: nr. 732, 1138, 1286, 1431, 1782, 2647, 3320, 3458, 3907, 4213, 4590, 4843, 4976, 5511, 5978, 6499, 7958, 8455, 8960, 11.007, 11.017, 12.305, 12.502, 13.424, 13.924, 15.779, 16.011, 17.168, 17.348, 17.651, 18.609, 18.728, 18.772, 19.167, 20.020, 20.812, 21.760, 22.856, 23.143, 24.011, 24.166, 26.270, 26.922.
- Na 500 złr. m. k. z kuponami:
Z r. 1861: nr. 2933.
Z r. 1862: nr. 3602.
Z r. 1863: nr. 1778, 3071, 4254, 4817, 5452, 7008, 7115 i 2688 z częściową kwotą 250 złr. m. k.
Z r. 1864: nr. 89, 325, 1158, 1348, 2269, 4821, 4834, 5049, 6990, 7141.
- Na 1000 złr. m. k. z kuponami:
Z r. 1858: nr. 965, 3455
Z r. 1859: nr. 2759.
Z r. 1860: nr. 3823, 12.011.
Z r. 1861: nr. 5199.
Z r. 1862: nr. 7641, 12.812.
Z r. 1863: nr. 319, 1778, 2719, 3084, 5000, 7290, 7337, 7446, 7955, 8495, 10.597, 11.426, 11.619, 12.873, 14.470, 15.735, 17.983, 19.691, 21.222, 22.021, 22.861 i 12.378 z częściową kwotą 350 złr. m. k.
Z r. 1864: nr. 372, 796, 2859, 3063, 3405, 3811, 4044, 4825, 5015, 5639, 6762, 10.149, 10.161, 10.847, 12.157, 13.280, 15.109, 18.621, 19.708, 20.705, 22.506, 22.683.
- Na 5000 złr. m. k. z kuponami:
Z r. 1861: nr. 247.
Z r. 1863: nr. 255, 1365.
Z r. 1864: nr. 1180, 1192.
- Na 10.000 złr. m. k. z kuponami:
Z r. 1864: nr. 1257.
- Nakoniec obligacyi lit. A. z roku 1858: nr. 1062 à 50 złr., nr. 1459 à 50 złr., nr. 2538 à 50 złr. Z r. 1859: nr. 4028 à 100 złr. Z r. 1860: nr. 739 à 1000 złr., nr. 2935 à 50 złr., nr. 3774 à 50 złr., nr. 3968 à 50 złr., nr. 4324 à 500 złr. Z r. 1861: nr. 2269 à 50 złr., nr. 2384 à 50 złr., nr. 3660 à 230 złr., nr. 4851 à 1300 złr., nr. 5003 à 200 złr. Z r. 1862: nr. 144 à 100 złr., nr. 716 à 150 złr., nr. 1011 à 110 złr., nr. 1779 à 3200 złr., nr. 1969 à 50 złr., nr. 2123 à 400 złr., nr. 2297 à 2300 złr., nr. 2627 à 50 złr., nr. 3036 à 50 złr., nr. 4760 à 50 złr. Z r. 1863: nr. 710 à 1160 złr., nr. 1481 à 50 złr., nr. 3368 à 50 złr., nr. 3659 à 230 złr., nr. 3739 à 50 złr., nr. 3802 à 50 złr., nr. 3827 à 50 złr., nr. 4042 à 700 złr., nr. 4204 à 300 złr., nr. 5010 à 50 złr., nr. 5064 à 50 złr. Z r. 1864: nr. 50 à 1200 złr., nr. 1049 à 150 złr., nr. 1140 à 1720 złr., nr. 4055 à 50 złr., nr. 4272 à 100 złr., nr. 4903 à 200 złr.
- Ze od dnia ich zapadnięcia, to jest od 1go listopada 1858, 1. maja i 1. listopada 1859, 1860, 1861, 1862, 1863 i 1864, ustale prawo ich uprocentowania, i że jeśli mimo tego c. k. uprzyw. aust. bank narodowy spłacił kupony od tych obligacyi, lub w ogóle te kupony nie zostały podane razem z wylosowanymi obligacyami, potrącone będą w swoim czasie wzięte już kwoty procentowe od kapitału.
- Jako zatraczone podlegają inwigilacyi obligacje:
à 50 złr. nr. 1034 1344 i 1718.
à 100 złr. nr. 10.000.
à 1000 złr. nr. 4315.
Lit. A. nr. 6179 à 2000 złr., nr. 6180 à 2000 złr. nakoniec płatny 1go listopada 1864 kupon od obligacyi nr. 219 à 5000 złr.
Do amortyzacyi sądowej podane zostały obligacje:
à 50 złr. nr. 1047, 1450, 2141.

à 100 zlr. nr. 1359, 1792, 2544. 3261, 3832, 4466, 4467, 5135, 5180, 5811. 5999, 6000. 6001, 6002, 6502, 6900, 6902, 7062, 7063, 7629. 7691, 7763. 8021. 8072. 8073, 8074, 8700, 11.164. 15.371. 15.372, 15.373. 15.374, 16.761. 17.155. 17.156. 17.157, 18.230. 20.141. 24.915.

à 500 zlr. nr. 974, 1049, 1084, 1085, 1347, 1395, 1878, 1903, 2092. 2669. 2885, 3081. 3101, 3742, 5689, 7005.

à 1000 zlr. nr. 223, 262, 2975, 3202. 3209, 3454. 3455, 3829, 4682. 5769. 6426, 6684, 6713. 11.040. 12.429, 15.070. 16.409.

Lit. A. nr. 659 à 6260 zlr., nr. 660 à 900 zlr., nr. 1372 à 2960 zlr., nr. 1373 à 430 zlr., nr. 1732 à 3400 zlr., nr. 2361 à 800 zlr., nr. 2365 à 1260 zlr., nr. 2959 à 4000 zlr., nr. 3531 à 10.200 zlr., nr. 3532 à 50 zlr., nr. 3631 à 1900 zlr., nr. 4108 à 600 zlr., nr. 4109 à 50 zlr., nr. 4746 à 1000 zlr., nr. 4913 à 300 zlr., nr. 4914 à 50 zlr., nr. 4963 à 500 zlr., nr. 5065 à 130 zlr., nr. 5275 50 à zlr., nr. 5619 à 600 zlr., nakoniec płatne dnia 1go listopada 1864 kupony od obligacyi nr. 9328, 10.237, 10.344, 13.326. 17967 à 1000 zlr., nr. 1523, 6935 à 500 zlr., nr. 2689, 11.500, 12.074, 12.075, 14.058, 14.059, 14.641, 16.837, 18.878, 18.879 à 100 zlr.

Z c. k. galicyjskiego Namiestnictwa.

Lwów, 30. kwietnia 1865.

Na rzecz gr. kat. seminarium nauczycielskiego we Lwowie ofiarowało kilka stron w powiecie Turka jednorazowy datek w kwocie 17 zlr. 14 c. w. a.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o podniesienie szkół ludowych podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 19 kwietnia 1865.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Ogólna suma papierowej monety zdawkowej w obiegu będącej wynosiła z końcem marca 1865 r. 2,999,019 zlr.

Wiedeń, 27. kwietnia 1865.

Z c. k. ministerstwa finansów.

Część nieurzędowa.

Lwów, 1. maja.

Wiener Abendpost z 29. z. m. pisze: Jak się dowiadujemy, wyraził c. k. austriacki rząd zaraz po zamordowaniu prezydenta Lincoln'a tutejszemu posłowi amerykańskiemu jako też za pośrednictwem austriackiej ambasady w Waszyngtonie najszczerze ubolewanie nad tym nieszczęsnym wypadkiem a oraz nadzieję, że czyn ten pogardy godny nie wywrze wpływu żadnego szkodliwego ani na przywrócenie wewnętrznego pokoju Stanów zjednoczonych, ani też na przyjazne ich stosunki z mocarstwami zagranicznymi.

Przedwczoraj w izbie deputowanych Rady państwa, nim przystąpiono do porządku dziennego, zabrał głos Dr. Berger i zaproponował, ażeby izba powstaniem z miejsc okazała ubolewanie swoje nad tragicznym losem prezydenta Stanów zjednoczonych Abrahama Lincoln'a i sympatyę swoją dla północnych Stanów amerykańskich. Cała izba odpowiedziała na to podniesieniem się z miejsc. Z porządku dziennego przypadły potem dalsze obrady nad budżetem ministerstwa stanu i zatwierdzono wszystkie pozycje jego podług wniosków wydziału. W końcu złożył minister stanu na stole izby traktat handlowy między Austrią i Prusami z żądaniem, ażeby na najbliższym posiedzeniu wzięty został pod obradę.

Do znanych z depeszy telegraficznej oświadczeń pana Bismarka w komisji marynarki przynosi N. Allg. Ztg. rodzaj komentarza w artykule, który rozpisuje się o najnowszych układach między Austrią i Prusami. Podobnie jak nadmieniał pan Bismark, że przeniesienie stacyi floty nie przekracza praw współwłaściciela i opiera się nadto na nadziei łatwego porozumienia się z Austrią tak rozróżnia także rzeczony artykuł urządzenie stacyi od wznoszenia zakładów marynarki i fortyfikacyi, t. j. stałych urządzeń. W najnowszej depeszy pana Bismarka powiedziano wyraźnie, że przeniesieniem stacyi floty do Kielu nie chce Prusy bynajmniej uprzedzać ostatecznego uregulowania stosunków szleswicko-holsztyńskich. Naturalnie nie jest to zrządzenie się co wznoszenie zakładów marynarki na przyszość, tylko dopiero wtedy można będzie przystąpić do porozumienia się z Austrią, gdy rządowi pruskiemu przyzwolone zostaną środki do takich zakładów. Właściwe obrady więc nad tym punktem mogłyby nastąpić dopiero po zatwierdzeniu wniosków, które rząd pruski przedłożył izbie deputowanych.

Projekt zwolnienia reprezentacyi krajowej w Szleswik-Holsztynie oceniania dzienniki pruskie w rozmaity sposób, a prasa liberalna korzysta z tej sposobności, by wykazać znowu potrzebę zmiany systemu co do wewnętrznych kwestyi pruskich.

Trybunał państwa w Berlinie ogłosił dnia 28. kwietnia wyrok drugiej seryi obwołanych w procesie Polaków. Królikowski skazany został zaocznie na trzyletnią karę w domu poprawy, a Rozycki na śmierć. Przy łagodzących okolicznościach skazani zostali: Wolniewicz na 2 1/2, Lutowski, Jaraczewski i Swinarski na 1 1/2, a Bentkowski i Czarliński na 1 rok więzienia. Wszystkich obwołanych puszczone na wolną stopę, czterech pierwszych, skazanych przy łagodzących okolicznościach za kaucyą.

Najnowsze dzienniki paryskie rozpisują się po pierwszej wiadomości o zamordowaniu Lincoln'a z najżywszą pogardą i oburzeniem. Większa ich część wyraża jednak przekonanie, że zbrodnicy ten postępek nie zdoła nadać odmiennego kierunku wielkiemu prądowi ruchu politycznego w Stanach zjednoczonych. Lincoln będzie żyć w swoim dziele, i misya Stanów zjednoczonych nie może zerwać od życia jednego choćby tak nadzwyczajnego męża. Wiele czorny zaś Monitor z 28. z. m. donosi, że Cesarz polecił jednemu z adjutantów swoich udać się do prezydenta amerykańskiego i upraszać go, ażeby wiceprezydentowi Johnson wyraził najgłębsze ubolewanie Cesarza nad haniebną zbrodnią, jaką popełniono na osobie prezydenta Lincoln'a i ministra Sewarda.

Podobne wyrazy i adresy kondolencyi z powodu tej zbrodni uchwalają wszystkie znakomitsze parlamenta i rządy europejskie. I tak na posiedzeniu pruskiej izby deputowanych z 28. kwietnia wzywał deputowany Loewe w gorących wyrazach członków izby, ażeby podpisali adres sympatyi dla Ameryki północnej z powodu okropnego wypadku zamordowania Lincoln'a, którego wielkość miał wnioskodawca sposobność osobiście uwielbiać; prawie wszyscy członkowie powstali na znak przyzwolenia. Tego samego dnia wyprawił pan Bismark pismo kondolencyjne do prezydenta amerykańskiego w Berlinie pana Judd, które doręczył mu osobiście minister Thiel. W Londynie mają hrabia Russell i lord Palmerston zaproponować dziś Królowej adres kondolencyi do Stanów zjednoczonych. Piemontska izba deputowanych uchwaliła na posiedzeniu z 28. m. adres do prezydenta Stanów zjednoczonych z powodu zamordowania Lincoln'a, i przeznaczyła komisję do ułożenia tego adresu.

Ogłoszony przez angielskiego kanclerza skarbu p. Gladstone budżet państwa na rok 1865 wykazuje następujące cyfry: Terazniejsze dochody 70,313,000 f. szt., wydatki 66,462,000, zatem zostaje przewyżka dochodów w sumie 3,851,000 f. szt. Preliminarz na rok przyszły oznacza dochody na 70,170,000 f. szt., wydatki na 66,139,000, zatem pozostanie przewyżka dochodów w sumie 4,031,000 f. szt. Gladstone proponuje, ażeby niższe cło od herbat na 6%, podatek dochodowy o 2%, a oraz niższe taks zahezwienia podatków i innych stempli. Ubytek sprawiony w dochodach tem niższeniem wynosiłby w ogóle 3,778,000, zatem pozostawałoby zawsze jeszcze nadwyżka dochodów w kwocie 253,000 f. szt.

Ruski Inwalid z 26. kwietnia podaje następujące doniesienia telegraficzne z Nicey: Dnia 27. b. m. przeniesione będą zwłoki W. Księcia Następcy tronu do rosyjskiego kościoła w Nicey. Przeniesienie ciała do Rosyi odbędzie się okrętem eskadry rosyjskiej, który 29. b. m. wypłynie na morze. Cesarz i Cesarzowa powrócą przed upływem tego czasu do Rosyi. Ich MM. Cesarstwo opuściło Niceę dnia 30. kwietnia i zabawią kilka dni w Darmstadtzie. Manifesty cesarskie z powodu zgonu W. Księcia Następcy tronu wydane zostały 24. b. m. w Nicey i wysłano je osobnym kurjerem do Petersburga.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 30go kwietnia. (Czynności rady miejskiej.) Na czwartkowym posiedzeniu rady miejskiej zebrało się 59 członków. Najprzód przystąpiono do wyboru komisji do nadzoru nad zarządem niestałych dochodów miasta, i obrano na nowo wszystkich dotychczasowych członków komisji. Następnie przyjęto jednogłośnie wniosek sekeyi II. względem pobierania tak jak dotąd dodatku kwaterunkowego po 1 1/2 c. od 1 zlr., i pozwolono zwrócić p. K. Hillerchowi kaucyę na dostarczanie pieczywa dla miejskich aresztów.

Wniosek względem poruczenia przedsiębiorcy czynności skrzypiania, zamiatania ulic, wyrębiania lodu i wywozu śmiecia oddano do sekeyi budowniczej z poleceniem wydania opinii.

Następnie przyjęto następujące pozycje budżetu: Koszta oświetlenia miasta (850 lamp naftowych i 604 płomieni gazowych) 49.600 zlr. Uchwalono przytem, aby w miarę powiększania liczby płomieni gazowych, zmniejszać cyfrę lamp naftowych, tudzież aby bez względu na pełnię księżycy zapalać lampy, jako też aby regularnie tabele zamiast co czternaście dni, przysyłać nadal co trzy lub pięć dni zakładowi gazowemu dla oznaczenia pory, w której lampy mają być zapalone. Na konserwacye dróg i placów istniejących przyjęto podług wniosku sekeyi II. 57,365 zlr., na budowę dróg nowych 8000 (a mianowicie na wykupno gruntów 1000, na prowadzenie dalszej budowy drogi do hotelu inwalidów 2000, a drogę przez Nowy świat 5000 zlr.), na utrzymanie i budowę chodników 24,560 zlr., razem na drogi i chodniki 79,265 zlr. (magistrat proponował 102,665 zlr.), z czego już i na drugi rok ma być zakupiona spora liczba płyt trembowelskich i kostek kwarcowych wartości 6—7 tysięcy zlr. Na roboty wodne, t. j. na regulacye brzożów Pełtwi i na pomostowanie jej kolo rzeźnicy żydowskiej na Krakowskiem, tudzież na pomniejsze wydatki przyjęto za wnioskiem sekeyi 7600 zlr. Reparacyę koryta Pełtwi, na co magistrat proponował 1200 zlr., odłożono, ponieważ i tak Pełtew ma być regulowana aż do ujścia w Bug. Odrzucono także wniosek sekeyi, aby dla wypracowania planów na zastąpienie terażniejszego przeciwnego pomostu na Pełtwi, stałym murywanym, rozpisac konkurs wyznaczyć nagrody.

Przyjęto dalej: na wodociągi i służbę przy nich 19,776 zlr. wraz z wnioskiem sekeyi, aby urząd budowniczy przygotował na rok 1866 plan kanalizacyi i sprowadzanie wody do miasta. Na utrzymanie, budowę i czyszczenie zwyczajne kanałów 11,500 zlr.

Na nadzwyczajne zaś czyszczenie odmówiono preliminarnej sumy 10.000 złr. ponieważ i tak na rok przyszły ma być plan kanalizacji wypracowany, czyszczenie więc teraźniejsze byłoby niedostateczne.

Radny Szwedzicki zwracał uwagę na stan realności przy ulicy Strzeleckiej koło koszar na placu franciszkańskim, gdzie nie ma kanałów; w skutek tego rada uchwaliła prosić c. k. ministerium wojny o dozwolecie, aby z domów stojących w pobliżu koszar na targowicy siano wolno było wpuszczać kanały do kanału skarbowego.

Nareszcie zgromadzenie przyjęło sumę 3188 złr. na urządzenie i utrzymanie miejsc do przebadzki służących, jako też wiosek sekcji budowniczej, aby wysadzić komitet do zbadania miejsca na górze zanikowej, które należałoby zamknąć dla powozów, a które należałoby rozszerzyć.

Kraków, 29. kwietnia. (Stan zdrowia w Królestwie Polskim.) *Krak. Zig.* pisze: Podług wiarogodnego doniesienia z Warszawy z 27. b. m. ustąpiła już zupełnie słabość, która pokazała się między ubogą izraelską ludnością w Kole; natomiast zdarzały się w pobliżu Warszawy miście Piaseczynie w ostatnich czasach często wypadki słabości, które spowodowały rzad tamtejszy wysłać tam lekarza dla zbadania charakteru tej słabości. Stan zdrowia ludności warszawskiej był dotąd normalny, chociaż zmiana temperatury w ostatnich dniach niepozostała bez wpływu na uboższe klasy ludności. Spodziewamy się, że będziemy mogli podać do wiadomości sprawozdanie lekarza wysłanego do Piaseczna.

Wiedeń, 25. kwietnia. (Deak i pojednanie z Węgry.) W obozie liberalnej partii węgierskiej panuje przekonanie, że nie można dłużej vegetować tak jak dotychczas, i że partya liberalna musi uwolnić się od zarzutu, jakoby swoją biernością pozostawiała kraj spodziewanego ze wszech stron pojednania. Krok przeto w interesie własnego stronnictwa wydał się przeto dostatecznie usprawiedliwionym, i z tego też stanowiska potrzeba ocenić wielkanocny artykuł Deaka w *Pesti Naplo*. Największą wartość w rozprawie Deaka ma zdaniem naszym to, że myśli odesłania nie może znieść do tego stopnia, iż nawet w historii węgierskiej jej nie dostrzega, chociaż występowała ona przed jego własnymi oczyma i w czyn się zamieniła, a nakoniec, że uznaje za ważną niezachwianego istnienia monarchii. Przytem jednak odwołuje on się do sankcji pragmatycznej i uznaje w niej tylko spólnego władzę i obowiązek spójnej obrony. Dziwi nas, że biegły w sprawie Deak nie zwraca uwagi na to, iż w sankcji pragmatycznej jest także mowa o unii i wspólnym porozumieniu krajów nie tylko ku obronie, ale także ku zapobieżeniu wewnętrznym niepokojom. Najważniejszym zaś wydaje nam się to, co powiada Deak na końcu swego artykułu wielkanocnego: „będziemy zawsze gotowi, podjąć swego prawa z bezpieczeństwem stałego istnienia monarchii i w drodze legalnej, i nie będziemy nigdy przeszkadzać w rozwoju i konstytucyjnej rozwojowi krajów po tamtej stronie granicy. W tym oświadczeniu można upatrywać gotowość przyjęcia do kodyfikacji ustaw z roku 1848. Ale niestety jest w tym artykule mowa o odrębności obu państw monarchii, sprawy spójne są całkiem pominięte, a samodzielność Węgier podniesiona jest w taki sposób, że powstają nowe wątpliwości, czy partya Deaka istotnie jest gotowa względnie należycie to, czego wymaga całość państwa. Wiemy, że Deak musiał ostrożnie przystępować do dzieła i wystrzegł się powiedzieć to, co by mogło w jakikolwiek sposób osłabić zasady unii personalnej. Ale właśnie dla tego możemy wyrazić nadzieję, że nie jesteśmy w stanie pojąć koegzystencji ludów, i wzajemnej gwarancji odrębnych praw konstytucyjnych obok zupełnej samodzielności którejkolwiek części monarchii. Dla nas jest możliwym jednolitem państwem, i jeżeli niem być ma, muszą ludy iść wspólnie i posiadać wspólne prawa. W państwie może być wiele autonomii, ale nie może istnieć żadna odrębność polityczna; tam, gdzie monarcha ma rzeczyć z dwoma reprezentacjami ludu, może się niepodobieństwem wspólna polityka zagraniczna, wspólna obrona i wspólny system handlowy.

Jeżeli zatem Deak w swoim artykule wielkanocnym podnosi tylko wspólność dynastji i wspólną obronę, to trzeba przyznać, że ten rejestr spraw spólnych jest cokolwiek za szczupły i niedokładny, i zdaje nam się, że pominiawszy postanowienia sankcji pragmatycznej, o których Deak wcale nie wspomina, utwierdziła się znaczna liczba wspólnych interesów, chociaż nie są one wyliczone w żadnym kodeksie. Takim pojmowaniem wielkanocnego artykułu Deaka nie chcemy jednak bynajmniej umniejszać mu znaczenia; przeciwnie jawnie przyznajemy to wyraźnie wyrzeczone w adresach sejmu królewskiego, że nieodwołalne istnienie spraw spólnych, jak również złośliwe, a nadto wyrażone teraz zdaniem, że zapewnione istnienie monarchii jest najwyższą zasadą, do której musi się stosować wszystko inne, nawet awitykalna konstytucja węgierska, i zdaje nam się, że znaleźliśmy w tem nitkę Ariadny, która wyprowadzi nas z labiryntu sporów konstytucyjnych. Ale jakkolwiek pocieszającym jest zdanie, że opozycja zarzuciła już dotychczasowy system bierności i przeszła do jawnej dyskusji o idy pojednania, może być także tak, że opozycja oczekiwania praktycznego rezultatu tylko po obradach kompetentnego sejmiku krajowego.

Wiedeń, 29. kwietnia. (Nowiny dworu. — Wiadomości wiatnych.) *Najjak.* Pan udzielał wczoraj wiele audyencji prywatnych. W niedzielę w południe udaje się Jego Mość Cesarz

w towarzystwie kilku Arcyksiążąt i adjutantów hrabiego *Crenoville* i księcia *Rudolfa Liechtensteina* osobnym pociągiem dworskim do *Preszburga* na wyścigi konne, i powróci jeszcze tego samego dnia wieczorem. — Następczyni tronu brazyjskiego, Księżna *Isabela* i jej małżonek hrabia *Eu* przybędą tu w poniedziałek zrana. Poseł brazyjski wyjechał wczoraj do *Drezna* na ich przyjęcie.

Minister hr. *Mensdorff* odjechał przedwczoraj do *Berna*. — Namiestnik hrabia *Belcredi* przybył tu wczoraj zrana z *Pragi*. — Dziś odbyły się tu zaślubiny panny *Schuh*, córki profesora chirurgii na uniwersytecie wiedeńskim, z *Drem Gilewskim* profesorem na uniwersytecie jagiellońskim w *Krakowie*.

(Posiedzenie izby deputowanych z d. 27. kwietnia.)

Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 27. kwietnia zajęli miejsca na ławicy ministerjalnej Ich Ex. pp. ministrowie *Schmerling*, *Mecsery*, *Hein*, *Burger*, *Lasser*, naczelnik sekcyjny *Mitis*.

Po odczytaniu protokołu wczorajszego posiedzenia izba udzieliła żądane urlopy dep. *Tiati* i *Tarczanowski*, poczem przeszła do dalszych rozpraw nad etatem ministerjum sprawiedliwości.

Po krótkiej przemowie referenta dep. *van der Strass* zabrał głos p. minister sprawiedliwości, i w obszerniej mowie odparł zarzuty na wczorajszym posiedzeniu podniesione przeciwko obiektywnemu postępowaniu sądów w sprawach drukowych. Pan minister zwrócił uwagę, iż mowy dep. *Schindlera* i innych dążą do wspierania wpływu na orzeczenia sądowe i do pociągania pod rozbiór pełnej rady państwa to, co wyrażnie do ściślejszej rady należy. Jedno dąży do naruszenia niepodległości sądownictwa, drugie sprzeciwia się konstytucji. Pierwszym i najważniejszym prawem sędziego wyrok wydającego jest niezawisłość od wszelkiej obcej władzy tłumaczenia prawa przy jego zastosowaniu. Sądy i prokuratorzy postępowali przy tłumaczeniu praw według prawa obowiązujących reguł interpretacyjnych; p. minister odpięra zarzut jednego z mówców, jakoby pouczającymi reskryptami starać się miał o przeprowadzenie pewnego rodzaju autentycznej interpretacji, sprzecznie z judykaturą egzystującą. Co do stosunku rządu z prokuratorami, jeżeli rząd nie zgadza się na pogląd prokuratora, w takim razie minister ma prawo wypowiedzenia prokuratorowi swego zdania, wszakże nie jako przepis dla sądów, nawet nie jako konieczny przepis dla prokuratora, lecz z wezwaniem, ażeby pod tym względem wywołał orzeczenie sądu. Bzdą zresztą ma prawo w niektórych przypadkach polecić prokuratorowi odstąpienie od skargi. Co zaś dotyczy zażalenia deputowanego *Schindlera*, jakoby zaczepki na izbę deputowanych przez prokuratorów nie były tak gorliwie ścigane jak przestępstwa prasowe, to przecież izba sama, jeżeli się czuje obrażoną, może udać się ze skargą do sądu. Prokurator nie może obejść się bez przyzwolenia izby. Dep. *Schindler* zresztą nie szczędził podejrzewania i obelg. Władze, stowarzyszenia i osoby, które zaczepił, znajdują pociechę przeciwko temu w samych sobie, w przekonaniu wypełnionej powinności; zdrowy rozsądek ludności potępi zapewne to, co dep. *Schindler* pod tym względem nadmiar powiedział.

W końcu p. minister przeszedł do osobnych pozycji budżetu i oświadczył, iż suma 8.027.607 złr. na etat ministerjum sprawiedliwości preliminarzana, zmniejszoną być nie może, gdyż konieczna jest w tej cyfrze na koszt wymiaru sprawiedliwości. Jeżeli oszczędność jaka okaze się możliwą, rząd pewnie ją zaprowadzi, minister jednak zastrzedz sobie musi prawo przenoszenie w tytułach 1., 2., 3., 5. i 6.

Po krótkim przymówieniu się dep. *Schindlera* i odpowiedzi p. ministra sprawiedliwości, izba przystąpiła do rozprawy szczegółowej.

Tytuł 1. *zarząd centralny*, Wydział finansowy zgodnie z rządem wniósł zawotowanie sumy 166.456 złr. Wniosek ten po krótkim przymówieniu się dep. *Herbstu* przyjęty został.

Tytuł 2. *Sąd najwyższy*, Wydział finansowy wnosi 310.000 złr. na wydatki zwyczajne a 12.810 złr. na wydatki nadzwyczajne, który to wniosek bez rozprawy przyjęty został.

Tytuł 3. *Wydatki na wymiar sprawiedliwości w królestwach i krajach*, Wydział wnosi: zmniejszyć etat preliminarzowany o 161.038 złr. i tylko na 7.300.000 złr przyzwolić i to tylko na rok bieżący, zastrzegając sobie przy przyszłych budżetach prawo zaprowadzenia osobnych oddziałów dla każdego kraju. Wnioski te pomimo opozycji p. ministra sprawiedliwości i wyjaśnienia naczelnika sekcyjnego *Miles*, przyjęte zostały.

Tytuł 4. *Nowe budowle*, Wydatki nadzwyczajne: 55.867 złr. Przyjęto bez rozprawy.

Tytuł 5. *Podwyższenie o 100 złr. płacy adjunktów, którzy dotąd 840 złr. stalej pensji nie pobierają*. W ogóle 58.400 złr. Przyjęto bez rozprawy.

Tytuł 6. *Pensje urzędników i służ dotąd do dyspozycji będących*, Wydatek nadzwyczajny przez Wydział proponowany: 85.000 złr. Rząd preliminarzował 121.000 złr., p. minister sprawiedliwości rzekł, iż tylko 2000 złr. oszczędzić można. Pomimo tego wnioski wydziału większością 63 głosów przeciw 53 przyjęte zostały.

Wydział następnie wnosi, ażeby przeniesienie wydatków, z jednego tytułu na drugi, dozwolone nie było. P. minister sprawiedliwości wnosi i owszem, dozwolenie przeniesień.

Nastąpiło głosowanie, w którym wniosek p. ministra został w mniejszości.

Referent odczytał jeszcze petycję urzędników sądowych, o regulowanie pensyj. Izba prosiła tę, według wniosków wydziału, przelała ministrowi sprawiedliwości do uwzględnienia.

Z porządku dziennego przechodzi pod rozbiór etat ministerium policji. Referentem wydziału finansowego jest deputowany *Hopfen*.

Tytuł 1. *Zarząd centralny*. Wydział wnosi 154.000 zł. wydatków zwyczajnych, a 1935 zł. wydatków nadzwyczajnych.

Wniosek ten przyjęto bez rozpraw.

Tytuł 2. *Wydatki na policję państwa*. Wydział wnosi 300.000 zł. rząd prelimitował 360.000 zł.

P. minister przemawia przeciwko redukcji, przez Wydział proponowanej, zwłaszcza, iż wydatki na policję państwa w roku 1861 już o 40.000 zł. zmniejszone zostały.

Wnioski wydziału usunięte zostały większością 57 głosów przeciw 52. Suma przez rząd prelimitowana, przyjęta.

Tytuł 3. *Bezpieczeństwo publiczne*. Wydział wnosi 1,560.000 zł. jako wydatki zwyczajne, a 10.000 zł. na wydatki nadzwyczajne; w ogóle o 99.704 zł. poniżej sumy przez rząd prelimitowanej.

P. minister policji przemawia przeciw takowej redukcji i żąda, ażeby do 60.000 zł. zmniejszona została.

Po krótkiej replice referenta, wnioski wydziału przyjęte zostały.

Pozycję 2. powyższego tytułu: *Wydatki nadzwyczajne* 14.500 zł. przyjęto bez rozprawy.

Tytuł 4. *Straż wojskowo-policyjna*. Wydatki zwyczajne 78.000 zł. nadzwyczajne 23.475 zł.

Dep. *Kuranda* i *Giskra* ganią cechę wojskową straży policyjnej. P. minister policji odpięra czynione zarzuty i zwraca na to uwagę, iż wydatki na straż policyjną byłyby daleko większe, gdyby jej cechy wojskowej pozbawiono.

Wnioski wydziału przyjęte zostały.

Tytuł 5. *Koszta internowania wychodźców polsko-rosyjskich*. Wydział wnosi 60.000 zł., rząd prelimitował 340.000 zł.

P. minister policji oświadcza, iż 101 internowanych są jeszcze na koszcie rządu. Rządy obce przyjąć ich nie chcą, własnemu zaś losowi zostawić ich nie można.

Dep. *Zybliekiewicz* twierdzi, iż koszta byłyby mniejsze, byle rząd zezwolił ażeby internowani zarobku w Galicyi szukać sobie mogli.

P. minister policji odrzekł, iż to zawisło od zdania władz lokalnych.

W głosowaniu wnioski wydziału przyjęte zostały. Przyjęto zarazem i pokrycie w wysokości 648.850 zł.

Poczem posiedzenie zamknięto i do dnia jutrzejszego odroczone zostało.

(*Posiedzenie izby deputowanych z dnia 28. kwietnia.*)

Na ławicy ministerialnej zajęli miejsca Ich Ex. pp. ministrowie *Schmerling*, *Mecsery*, *Lasser*, *Hein*, *Burger*, naczelnik sekcji *Kalchberg*.

Z porządku dziennego izba przystąpiła do rozbiórki etatu ministerium stanu, wydział administracji politycznej.

Referentem Wydziału finansowego jest dep. *Taschek*.

Tytuł 1. *Zarząd centralny*. Wydatki zwyczajne 610.000 zł. nadzwyczajne 30.822 zł. przyjęto bez rozpraw. Również i

Tytuł 2. *Koszta dziennika praw* 32.000 zł. bez rozpraw przyjęto.

Tytuł 3. *Jeneralna inspekcja żandarmeryi*, wydatki zwyczajne 43.320 zł. nadzwyczajne 3573 zł.

Tytuł 4. *Akademia umiejętności* 63.000 zł.

Tytuł 5. *Zakład geologiczny państwa* 39.718 zł.

Tytuły te przyjęto bez żadnej rozprawy.

Tytuł 6. *Administracja polityczna w krajach koronnych*. Wydatki zwyczajne 9.900.000 zł., nadzwyczajne 272.000 zł. z dozwoleniem przeniesienia między krajami koronnymi.

P. minister *Lasser* przemawia przeciwko redukcji 476.000 zł. w obec prelimitarza rządowego, przez wydział proponowanej. Redukcja tak wielkiej sumy przeprowadzić się nie da. P. minister zwraca na to uwagę, iż od roku 1860 już 950.000 zł. na administracji oszczędzono przez zniesienie urzędów obwodowych. W końcu p. minister wnosi, ażeby izba poprzestała na zredukowaniu prelimitarza rządowego o 200.000 zł., dowodząc szczegółowem rozbiorem pozycyi, iż większa już oszczędność nie jest możliwą.

Za zdaniem p. ministra przemawiają dep. *Belcredi* i *Kellersperg*. Przeciwko temu zdaniu przemawiają dep. *Herbst*, *Brestl* i *Berger*. Pierwszy zwraca na to uwagę, iż w Czechach wiele jeszcze urzędów obwodowych zatrzymano, nie wykazano jednak koniecznej ich potrzeby.

P. minister *Lasser* raz jeszcze zabiera głos, wykazując, iż od roku 1860 administracja polityczna przejęła sumę 411.011 zł., która dawniej ciążyła na ministerium sprawiedliwości.

Po reasumpeji rozpraw przez referenta wydziału finansowego wnioski tegoż wydziału większością głosów przyjęte zostały. Następnie przyjęto sumę 80.000 zł. przez ministerium stanu dodatkowo żadaną na ulżenie nędzy w Galicyi.

Tytuł 7. *Zakłady karne*. Wydział wnosi 1,608.774 zł. jako wydatki zwyczajne, tudzież 49.560 zł. na wydatki nadzwyczajne, w ogóle 1,658,335 zł.

Po krótkim przymówieniu się dep. *Brinza* i wyjaśnieniu rzeczy przez p. ministra *Lassera* wnioski wydziału przyjęte zostały.

Tytuł 8. *Dodatki z funduszu państwa do domów podzupków*, a mianowicie:

1. dla Austrii niższej 320.293 zł., z tej sumy 160.146 zł. jako zaliczka.

2. Dla Tyrolu 52.957 zł. jako zaliczka.

3. Dla Dalmacyi 54.473 zł. jako zaliczka.

Dep. *Hasslwanger* przemawia przeciwko temu, ażeby suma proponowana jako zaliczka dla Tyrolu uważana być miała, gdyż dom podzupków w kraju tym na mocy najwyższego rozporządzenia założony został, wnosi zatem opuszczenie słów *jako zaliczka*.

Dep. *Ingram* popiera wniosek powyższy.

Dep. *Alesani* stawia podobny wniosek co do Dalmacyi.

P. minister *Lasser* zapowiada projekt do prawa pod tym względem, który na przyszłej kadencji rady państwa złożony być ma.

Wnioski wydziału finansowego przyjęte zostały.

Dalszy jednak wniosek tegoż wydziału, ażeby izba oświadczyła, iż w przyszłości żadnej sumy z tego tytułu nie zawołano, jednomyślnie odrzucony został.

Poczem posiedzenie zamknięte i do dnia jutrzejszego odroczone zostało.

Francya.

(*Szczegóły zamachu na p. Balscha.*) *Gazette des Tribunaux* następnie opisuje zamach dokonany w d. 24. na osobie najmłodszego attaché poselstwa rosyjskiego w Paryżu p. Balsza:

Wczoraj w poniedziałek pomiędzy godziną 2¹/₂ i 3 po południu wielkie sprawała w ulicy Grenelle-Saint-Germain w domosć, która się nagle rozbiegła po całej dzielnicy, ze word pełniony został w hotelu poselstwa rosyjskiego. Natychmiast skierowany tłum zgromadził się i ruch pojazdów na chwile był zatrzymany. Rzecz tak się miała.

Człowiek bardzo przyzwoicie ubrany stawil się w biurze poselstwa i żądał widzenia się z sekretarzem ambasady. Zaledwie wprowadzony został, balas słyszeć się dał w gabinecie tego urzędnika; walka osobista wsczeła się pomiędzy nieznanym i sekretarzem, który wołał o pomoc. Gdy urzędnicy i służba nadbiegli, ujrzano nieznanego uciekającego z bronią w rękę. Nie można było wątpić, że człowiek ten napadł na sekretarza, i chciano go aresztować. Pierwsze dwie osoby, które się zbliżyły, otrzymały sztylblem silnie zadane.

Wbiegłszy do gabinetu, gdzie się odbyła scena, ujrzano sekretarza zbroczonego krwią obok biurka. Opatrzono natychmiast rannego. Otrzymał on 5 ran sztylblem, z których dwie, jak się zdaje, dosięgły okolicy serca.

Natychmiast policya pełniąca straż w dzielnicy otoczyła hotel poselstwa i odkryła w ciemnym korytarzu mordercę, który się zbliżał do drzwi w celu ucieczki. Lecz usiłowania jego były daremne. Został rozbrojony i odprowadzony do posterunku policji w ulicy Varenne.

Ajenci policji zdolali zastoić przed oburzeniem publiczności człowieka tego, który przeciskał się przez tłum w sukniach krwi zbroczonych.

Gubiono się w domysłach co do powodu tej śmiałej zbrodni popełnionej w dzień w hotelu, gdzie tyle jest osób. Pewnem jest że sprawca tego haniebnego zamachu należy do obcej narodowości. Ma faworyty ezarne, lat 27 do 30 i zdaje się należeć do klasy możniejszej.

Z wielką trudnością zdolała policya spełnić smutne postannictwo i rozdzielić tłum, gdy sprawcę przyprowadzono do głównego biura policji.

Rozeszła się pogłoska około godziny 4, że sekretarz wyszedł nę ducha. Rany zadane osobom przybyłym na pomoc nie zdają się być niebezpieczne.

Szczegóły te zebraliśmy na miejscu.

Le Temps do powyższych szczegółów dodaje, że ofiarą zamachu był p. Balsz attaché poselstwa, i że jest nadzieja utrzymania go przy życiu. Morderca jest podporucznikiem armii rosyjskiej i nazywa się Nikitenko. *Constitutionnel* twierdzi, że człowiek ten kilkakrotnie zgłaszał się do poselstwa rosyjskiego, żądając pieniędzy na podróż do Nicei, w celu, jak mówił, ratowania zdrowia i że prośby jego nie wysłuchano.

Włochy.

Turyń, 23. kwietnia. (*Kara śmierci zatrzymana.*) Nareszcie wczoraj senat zadekretował zatrzymanie i zaprowadzenie kary śmierci w całym Włoszech, większością 80 głosów przeciw 7 i nadto na wniosek senatora Castelli pomnożył liczbę wypadków, w których sprawodawca Deforesta był przeciw abolicji kary śmierci. Ci siedmiu senatorowie, którzy pozostali w mniejszości są: Marzucchi, Duchoque, Araldi, Pallavicini, Trivulzio i Chiesi. Ponieważ sposób myślenia Króla i naczelników rządu w tej kwestyi jest dość statecznie znany, spodziewać się należy, że najbliższymi skutkami tego wielce ważnego wypadku będzie porównanie prawodawstwa karnego w całym państwie, ale nie w tym duchu jak tego pragnęli abolicyoniści, bo kara śmierci będzie także i w Toskanie zaprowadzona. W ogólności w ostatnich czasach po tyłu wyhyrkach i rozprężeniu stronnictwa wolności, nastąpiła teraz zbawienne działające

reakcy i w kołach politycznych coraz widoczniejszemi stają się dążności konserwatywne. Senator Revel agituje ciągle w sprawie uwolnienia młodych teologów od służby wojskowej, a deputowany Canto w sprawie zaprowadzenia nowej ostrzejszej ustawy prasowej. Temi dniami umarł nagle generał Pietro Actis, komendant kr. Akademii wojskowej i konserwator kr. muzeum broni.

Królestwo Polskie.

(Obóz pod Warszawą.) W wypełnieniu najwyższej woli, względem zehrania, podczas pory letniej, o ile można największej liczby wojsk w obozie pod miastem Warszawą, dla łącznych ćwiczeń piechoty z artylerją, oraz dla dostarczenia wojskom sposobności, po skończeniu zebrań letnich uczestniczenia w robotach polowych, polecono wykonać co następuje: 1) rozpocząć ogólne zbieganie wojsk pod m. Warszawą 15. maja, a skończyć takowe 15. sierpnia, oprócz brygady saperów, która powinna zostawać w obozie do ukończenia swych robót; — 2) na pierwszą kolej od 15. maja do 1. lipca, zebrać pod Warszawą wojsko następujące: 3cią dywizję piechoty gwardyi, w obozie blisko swych koszar; 2gą dywizję grenadyerską z jej artylerją w obozie na polu bieląńskim; 3cią dywizję piechoty, z pułków: 13go bielozierskiego, 19go kustronskiego, 24go sibirskiego, 26go mohilewskiego i 4go batalionu strzelców, w obozie na Powązkach; brygadę jazdy gwardyi w swych koszarach; 3cią dywizję jazdy na ścieśnionych kwaterach w okolicach Warszawy; brygady artylerji: gwardyi, 4, 5 i 7mą pułk, oraz 3ia konną artyleryjską, w obozie artyleryjskim. Na drugą kolej od 1. lipca do 15. sierpnia zabrać pod Warszawą 10tą dywizję piechoty i drugą zbiorową z 4ch pułków różnych dywizji i batalionem strzelców, oraz pozostałe brygady artyleryjskie, względem czego w właściwej porze uczynione będzie oddzielne rozporządzenie.

Rosya.

(Rozporządzenia wojskowe.) *Ruski Inw.* donosi: Na skutek najwyższego rozkazu z dnia 31. sierpnia 1864 roku, po uorganizowaniu wojskowych okręgów, wszyscy wojenni gubernatorowie, przed będących na Kaukazie i w Syberji, uwolnieni zostali od zadywania części wojskowej, przy oddzieleniu z pod ich władzy biur komendantów placu i zwinięcia niektórych szczególnych do urzędu wojennych gubernatorów przydanych posad wojskowych. Następnie wszyscy w ogóle naczelnicy gubernii mają być tytułowani „gubernatorami.“

(Rozszerzenie się epidemii.) *Med. Wiest.* pisze: Oprócz chorych na gorączkę powrotną w samym mieście Petersburgu, której liczba musi być dosyć znaczną, wnosząc z tego, że dla braku miejsc w szpitalach, urządzone zostało na początku tego roku kilka czasowych infirmeryi, choroba ta ukazała się w powiatach: petersburskim, nowofadozskim, peterhofskim, gdowskim i carskosielskim, a szczególnie w dwóch pierwszych t. j. petersburskim i nowofadozskim. W pierwszym z tych powiatów zachorowało 119 osób, 283, wyzdrowiało 91, umarło 7. W nowofadozskim powiecie chorowało 23, w gdowskim 35, a w carskosielskim 16. Ilość chorych przewyższa ilość kobiet: w powiecie nowofadozskim, na 35 chorych, 24 mężczyzn i 11 kobiet; w powiecie gdowskim 24 mężczyzn i 11 kobiet; nawet pod względem śmiertelności ilość mężczyzn przewyższa liczbę kobiet. W powiatach gubernii petersburskiej gorączka powrotna objawiła się w końcu r. 1864; z początku zaszło kilka oddzielnych wypadków w postaci choroby, nie mających charakteru epidemii, które po większej części zakończyły się pomyślnie i nie zwracały szczególnej uwagi.

Ameryka.

(O kapitulacji generała Lee i jej skutkach) podaje *Weser* między innymi następujące szczegóły: Wielka wojna w Wirginii skończyła się. Po dwu dniowych składach z Grantem, poddał się generał Lee z resztą swojej armii. Wojsko południowe ma złożyć broń; poczem dawszy słowo, że przeciw Unii walczyć nie będzie, puszczone będzie na wolność. W strasznych bitwach pod Petersburgiem i ostatnich klęskach na kole Richmondzko-Burkesvilskiej reszta armii Leego, bez wątpienia zbiegostwem znacznie przerzedzona, wynosić miała nie więcej niż 25.000 ludzi. Do Lynchburga, jak się zdaje, nie dostał się Lee; miasto to zajęły wojska północne może już przed kapitulacją. Lee kapitulował najpierw tylko z wojskiem, które miał pod sobą, znaczenie uaczelnego wodza sięga znacznie dalej; jednak być może, że dowódzcy pojedynczych oddziałów, a mianowicie, którzy dotąd prowadzili głównie partyzantkę, dalej walczyć będą na własną rękę. Telegram wspomina już o generale Mosby, który nie chciał poddać się, a od jakiegoś czasu znajduje się w dolinie Shenandra i robi stanowisko wycieczki aż do Marylandu. Według wiadomości z Washingtonu miał on d. 11. dotrzeć 14 mil pod Washington, skąd go odpedzono. Ważniejsze będzie zachowanie się generałów Johna Manosa i Hardego, którzy w północnej Karolinie stali przeciw Shermanowi; między rzekami Roanoke i Neuse. Według wiadomości z Nowego Yorku z d. 11. Sherman zająć miał Weldon, przez co południowci generałowie mieli właśnie zadanie wstrzymywania Sher-

mana na tej linii, aby nie dopuścić połączenia się jego z Grantem. Jeżeli zaś Sherman jest w Weldonie to południowci generałowie musieli się usunąć ku zachodowi, i może skoncentrowali siły pod Raleigh, stolica północnej Karoliny. Najnowsza depeza podaje pogłoskę, że i Raleigh już opuszczono. Wiadomość z tego samego dnia donosi, że Lee otrzymał pozwolenie udania się do Weldonu, zapewne nie w innym celu jak dla skłonienia swoich podwładnych do zaprzestania walki, jeżeli takiego nakłaniania jeszcze potrzeba.

Z południowych znaczniejszych miast portowych po tej stronie Mississippi, tylko Mobile jest w rękach separatystów. Od morza dawno już ten port zamknięto, a teraz rozpoczęto oblężenie miasta. Równocześnie z tem uderzeniem na ten główny punkt Alabamy wojska Unii robia wyprawy po całej tej prowincyi i to z pomyślnym skutkiem. Mają już być w rękach wojsk północnych miasta Selma i Montgomery, a w Selmie wzięto do niewoli generała Forresta, jednego z najbardziej przedsiębiorczych generałów Południa.

Wiadomości.

(Pozary.) W Zapytowie w powiecie Lwowskim, wybuchł pożar d. 21. b. m. o godzinie 9 z rana w stajni włościanina Ilka J. i pochłonął jego dom tudzież domy i stajnie trzech włościan i budynek szkolny. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Zimnowódce w tymże powiecie spalił się w nocy z 21. na 22. b. m. niezamieszkały dom Abrahama M. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma. Szkoła wynosi około 50 zlr.

(Nieszczęsne wypadki.) W Posadzie jaślickiej w powiecie Rymanowskim utonął w rzece d. 17. b. m. Paweł K. sześć lat liczący syn tamtejszego włościanina Stefana K.

Dnia 19. b. m. znaleziono w Wisloce poniżej Beska w powiecie Rymanowskim, zwłoki Antoniego D. gajowego z Puław, który utonął jeszcze d. 10. b. m. przechodząc rzeką w bród za powrotem z targu w Rymanowie.

(Stan zarazy w Petersburgu.) „Inwalid z 25. b. m. podaje następujący wykaz stanu zarazy w Petersburgu w d. 19. i 20. b. m.: Dnia 19. było chorych 4434 przybyło 311, wyzdrowiało 260, umarło 76, pozostało 4409; dnia 20. przybyło 442, wyzdrowiało 251, umarło 70 pozostało 4530.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Jak wiadomo utworzyły się dwa towarzystwa do budowy drogi żelaznej ze Lwowa do Brodów i Tarnopola. Jedno z tych towarzystw, złożone z księcia Leona Sapiehy, hr. Seweryna Dunin Borkowskiego i p. Herca chciało się podjąć budowę kolei ze Lwowa do Brodów i ewentualnie kolei do Tarnopola, drugie zaś towarzystwo złożone ze zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu z domem bankowym Synowie Hermana Todesco proponowało budowę kolei do Tarnopola ze skrzydłem do Brodów. Dzienniki wiedeńskie donoszą, że teraz oba te towarzystwa w jedno złąć się mają i starać się będą o koncesję do budowy drogi żelaznej do Brodów i Tarnopola. Prócz tego c. k. ministerjum handlu udzieliło nadinżynierowi Zapałowiczowi pozwolenie do prowadzenia prac technicznych dla kolej żelaznej z punktu jakiego drogi Lwowsko-Brodzkiej lub Lwowsko-Tarnopolskiej lub z doliny Stryja do granicy prowadzić się mającej, dla połączenia jej z koleją Lubelsko-Warszawską ze strony rosyjskiej projektowaną. Pan Zapałowicz dawniej miał pozwolenie do prac technicznych pod kolej żelazną ze Lwowa przez Złoczów, Tarnopol do Zaleszczyk nad Dniestrem, ze skrzydłem do Brodów. Tak więc dla Galicji wschodniej gotuje się cała sieć dróg żelaznych, która w kilka punktach zetknąć się może z kolejami rosyjskimi.

Ostatnia poczta.

Paryż, 29. kwietnia. Cesarz odjechał dziś zrana do Algierji.

Paryż, 29. kwietnia. Według doniesienia w dzisiejszym *Monitorze* udał się Książę Murat do Nicey, by wyrazić Cesarzowi i Cesarzowej Rosyi kondolencję Cesarza Napoleona i Cesarzowej Eugenii. Rosyjska familia cesarska spodziewana jest w niedzielę w Lugdunie, gdzie zostanie Cesarza Napoleona, który miał dziś z rana wyruszyć w podróż do Algierji.

Monitor donosi z Pekinu pod dniem 3. kwietnia: Książę Konk został usunięty od urzędu, a sprawy zagraniczne zostały poruczone Quen-Sniregowi i jego kolegom.

Madryt, 28. kwietnia. Wniosek względem parlamentarnego dochodzenia znanych wypadków został odrzucony 154 głosami przeciw 104.

Turyń, 28. kwietnia. Ministerstwo odwołało na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych projekt ustawy względem zniesienia korporacji religijnych. Na tem samem, ostatniem posiedzeniu w Turynie przyjęła izba z oklaskami porządek dzienny, który oświadcza, że miasto Turyń zasłużyło się ojczyźnie.

Petersburg, 29go kwietnia. Ogłoszona została ustawa druku. *Journal de St. Petersbourg* zawiera zakomunikowane sobie pismo urzędowe, które wyraża sympatyę dla Lincoln'a, i nadzieję, że następca jego stanie się swoim uniarkowaniem godnym nieboszczyka.

Ateny, 22. kwietnia. Król przybył w towarzystwie wszystkich adjutantów i całego dworu do Chalais.

Konstantynopol, 22. kwietnia. Sultan nakazał, ażeby odtąd rada ministeryalna załatwiała wszelkie ważne sprawy pod jego prezydencją. Omer Basza udaje się z wielką świtą w podróż do Włoch, Francji i Anglii. Aali Basza został wysłany do Alexan-

dryi w sprawie handlu niewolnikami czerkieskimi. Emir Bokhary przygotowuje silna wyprawę dla poparcia Chana Khokandu przeciw Rosyanom.

N o w y Y o r k , 19. kwietnia. Mowa Johnstona. nieporuszając przyszłej polityki, wyraża przekonanie, że mordercy otrzymają zasłużoną karę. — Unioniści obsadzili Mobile. Jenerał Johnston cofa się, i sączą, że się podda. — Stan zdrowia Sewarda polepsza się.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29. kwietnia.

Hotel George: PP. Hr. Borkowski Stan., z Uhrynowa dolnego. Hotel Langa: Hr. Stadański Tom, z Lublina. — Varga Emil, c. k. rotmistrz, z Rzeszowa.

Hotel angielski: Hr. Zamojski Eug., c. k. rotm., z Neuzstadt. — Haller-Hallenberg Wład., z Polanki.

Hotel krakowski: Herlth Fr., z Gorajec.

Dnia 30. kwietnia.

Hotel George: PP. Wiśniewski Tad., z Krystynopola.

Hotel europejski: Starzyński Boj., z Derewni. — Łączyński Stanisław, z Batiatycz.

Hotel Langa: Appel Alex., c. k. rotm., z Stanisławowa.

Hotel angielski: Lanery Henr., z Prusinowa.

Zajazd Kuhna: Kalita Jan, c. k. prz. pow., z Brzozowa.

Pod białego konia: Papara Julian, z Dolnicza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29. kwietnia.

PP.: Hr. Baworowski Włodz., do Strusowa. — Grocholski Kazim., do Rożysk. — Jakubowicz Ant., do Kuczurnik. — Nowosolcow Baz., do Rosyji. — Pieńczykowski Józef, do Wybranówki. — Ziękiewicz Ludwik, do Kobyłówek. — Trzciniński Józef, do Hanowic.

Dnia 30. kwietnia.

PP.: Hr. Borkowski Stan., do Uhrynowa dolnego. — Br. Gostkowski A., do Czyżowic. — Abraham Leopold, do Wróblitka. — Abancourt Ksaw., do Łowczy. — Andruszewski Ignacy, do Porzyca. — Dobrowolski-Buchenthal Mik., do Dobronantz. — Haller-Hallenberg Wład., do Polak. — Łudziński Hier., do Miłatyna. — Osmólski Wład., do Góry. — Varga Emil, c. k. rotm., do Rzeszowa.

THEATRE.

Dziś teatr polski: „Malżeństwo z rozkazu Napoleona I., czyli Miłość po ślubie“, komedia w 2 aktach z franc. „Adam i Ewa“, komedyo-opera w 1 akcie z franc. Pani Szymańska z Krakowa jako gość.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 29 i 30. kwietnia 1865.

Table with columns: Czas, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Table with columns: Czas, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Table titled 'Kurs Lwowski' with columns: Dnia 29 kwietnia, gotówka, towary.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 29. kwietnia.

Table with columns: 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akcje banku wiedeńskiego, Londyn, 10 funtów szterlingów, Srebro, Dukaty pojedynczy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28. kwietnia.

Table with columns: s. Dług publiczny (za 100 zł.), A. Państwa, W austr. wal. po 5%, Z pożyczki narod. z proc., Pożyczka w srebrze z 1864 roku, Metaliki po 5%, Metaliki z proc. od maja do listopada.

Table with columns: Kar., Krainy i Wyb., Węgier, Banatu Tem., Kroacyi i Sławonii, Galicyi, Siedmiogrodu, Bukowina, Z klauzula wylos. w r. 1867, Banat Temesz., Lomb. wen. pożycz. z r. 1859, Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy, Stan oblig. domestykalm., Po 3% za 100 zł., 2 1/2%, 2 1/4%, 2%, 1 3/4%.

3. Akcje.

Table with columns: Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a., Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł., Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłata 30%, Póln.kol. po 1000 zł. m. k., Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k., Połud. kolei państw., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a., Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw., Kol. Kar. Lud. po 200zł., Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłata 35%, Uprzyw. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a., Połud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k., Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty, Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.

Table with columns: dto II. emis. po 200zł. m. k., Kolej Buschradzka po 500 zł. m. k., Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k., Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw., Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a., Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k., Lloyd w Tryescie po 500 zł. m. k., Tow. młyn par. w Wied. po 500zł. w. a., Powoz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a., Mostu łącz. w Peszcie po 500 zł. m. k.

4. Listy zastawne.

Table with columns: Banku narod. (10let. 1857 po 5% 102.50 103. --), Banku narod. (przeznaczone do w. m. k. los. po 5% 92. -- 92 25), Banku narod. (na 12 m. 5% -- --), Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% -- 70. --, Węgier. Towar. ziemskie po 5% 80. -- 80.25

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table with columns: Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k., detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a., Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust., Tow. austr. kol. państwa po 500 fr., Kol. Lomb. wen. po 500 fr., Kol. póln. po 100 zł. m. k., Kol. póln. po 100 zł. w. a., Kol. Glogn. po 100 zł. m. k., Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł., Połud. póln. kolej kom. po 5% za 100 zł., Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.

Table with columns: Tow. żeg. par. na Dan. za 100 zł. m. k., Lloyd za 100 zł., 6 Losy, Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k., Poż. Trye. po 100 zł. m. k., Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a., Esterhazego po 40 zł. m. k., Salma " 40 " " 27. --, Palliego " 40 " " 26.75, Clarego " 40 " " 27. --, St. Genois " 40 " " 17.75, Windischgrätzka 20 " " 11.00, Keglevicha 10 " " 13.50, Fundacya szpita. Arcyksięcia Rudolfa 11.75

Weksle.

Table with columns: (Na 3 miesiące.) Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., Berlin za 100 tal., Wrocław za 100 tal., Frankfurt za 100 zł. w. p. n., Genua za 100 lir. pienu., Hamburg za 100 M. B., Lipsk za 100 tal., Liwurna za 100 lir. tosk., Londyn za 10 ft. szl., Lugdun za 100 fr., Medyolaa za 100 lit. wł., Marsylia za 100 fr., Paryż za 100 fr., Praga za 100 zł. w. a., Tryest za 100 zł. w. a., Wenecya za 100zł. w. a.

(31 dni po okazaniu)

Table with columns: Bukareszt za 100 piast. woi., Konstantynopol za 100 piast. tur.

Kurs złota.

Table with columns: Dukaty ces. men., dttto. pełnej wagi, Korona, 20frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Srebro, Kurs korony w c. k. kasach rządowej.